

ОСОБЛИВОСТІ ДОКУМЕНТООБІГУ НА ПРИВАТНІЙ ПАСИЦІ

Дімітров І.С., 11 АІ група

Науковий керівник: Чорна Т.С., к.т.н.

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного, м. Мелітополь, Україна

Постановка проблеми та аналіз останніх досліджень. На думку світової спільноти, доки живуть бджоли, доти живе Людство [1], тому що бджоли грають важливу роль у формуванні врожаю багатьох польових культур [2, 3]. Мед вважають одним з продуктів, який має значний термін зберігання, розчин меду 30% у воді прирівнюють до плазми крові. Споживання меду та медопродуктів на світовому ринку постійно зростає. Але на здоров'я впливає не тільки споживання меду, але й догляд за крилатими створіннями. Тому багато хто замислюється над утриманням власної пасіки. Але окрім вміння доглядати за бджілами, навичками збирати корисні продукти їх виробництва необхідно опанувати й знання з ведення документів для офіційної роботи та своєчасного захисту своїх прав.

Метою даної роботи є аналіз документообігу приватної пасіки з метою своєчасного спілкування з фермерами та державними органами контролю якості сільськогосподарської продукції.

Основні матеріали. В даний час бджільництво, як галузь сільського господарства, динамічно розвивається та інтенсифікується, що потребує спільних зусиль щодо вирішення наявних проблем як з боку пасічників, так і з боку аграріїв.

Одним із взаємовигідних підходів кооперації пасічника та аграрія є налагоджена робота по запиленню польових культур з метою збільшення отриманої продукції. Тому пропонується покроковий алгоритм, який рекомендовано використовувати пасічнику у своїй діяльності. Його дотримання дозволить упереджувати отруєння бджіл та налагодити комунікативні зв'язки між пасічником і аграрієм.

По перше, на що треба звертати увагу, що в обов'язковому порядку проводиться реєстрація пасіки за місцем проживання фізичної особи у місцевих державних адміністраціях або у сільських, селищних, міських радах, об'єднаних територіальних громадах один раз в рік заснування пасіки. Для реєстрації необхідно написати заяву на реєстрацію пасіки.

По друге, раз на рік проводиться обстеження пасіки фахівцями ветеринарної медицини управління безпечності харчових продуктів та ветеринарії головного управління держпродспоживслужби в області. На даному етапі пасічник звертається до управління, яким

проводиться відбір патологічного матеріалу пасіки, здійснюється його аналіз та робиться відмітка у ветеринарно-санітарному паспорті пасіки. Відповідно необхідно мати ветеринарно-санітарний паспорт пасіки, в якому зазначаються дані власника пасіки, характеристика пасіки, її ветеринарно-санітарний стан, результати обстеження, лабораторні обстеження, кількість бджолосімей та інше.

По третє, розміщення пасіки фізичними та юридичними особами на земельних ділянках, які їм належать, здійснюється відповідно до санітарно-ветеринарних правил, а розміщення пасік на земельних ділянках інших власників або користувачів здійснюється за їх згодою.

В четвертих, обов'язково проводиться інформування органів місцевого самоуправління, землевласника та управління безпечності харчових продуктів та ветеринарії про плануєме місце розташування (кочівлю) пасіки. У випадку, якщо кочівля короткочасна та неможливо встановити агровиробника, поблизу земельних ділянок якого розміщено пасіку, необхідно залишити заяву з контактними даними пасічника та викопіюванням із публічної кадастрової карти України, на якій пасічник самостійно наносить місце розташування кочової пасіки.

В п'ятих, перевезення (кочівля) бджіл на медозбір та запилення здійснюється на підставі довідки або ветеринарного свідоцтва на перевезення бджолосімей, виданої управлінням безпечності харчових продуктів та ветеринарії головного управління держпродспоживслужби. Розташування пасіки на місцевості – стаціонарної / кочової, проводиться згідно Інструкції щодо попередження та ліквідації хвороб і отруень бджіл від 30.01.2001 року №9.

В будь-якому разі, у випадку конфліктних ситуацій пасічником ініціюється перед сільською, селищною або об'єднаною територіальною громадою створення постійно діючої комісії з питань бджільництва, в тому числі щодо встановлення факту отруєння бджіл. До членів комісії входять ветеринарний лікар, агроном суб'єкту господарювання (за бажанням), пасічник, представники громади.

Висновок. Таким чином, своєчасне та якісне оформлення дозволів, проведення аналізів та своєчасне реагування на попередження з боку фермерів про проведення тих чи інших польових робіт, дозволить не тільки мати можливість насолоджуватися медопродуктами, але й мати можливість офіційної реалізації її надлишків.

Список літератури.

1. Кушнарєв А.С. Черная Т.С. Энергетическая концепция развития систем технологий в земледелии. Науковий вісник ТДАТУ. Мелітополь, 2016. Вип. 6. Т. 3. С. 41-71.

2. [Дімітров, І. С.](#) Роль медоносних бджіл у запиленні польових рослин / І.С. Дімітров // Збірник наукових праць магістрантів та

студентів: механіко–технологічний факультет. – Мелітополь. – 2020. – С. 143-144. – URL: <http://elar.tsatu.edu.ua/handle/123456789/10276>

3. Чорна Т.С. Пошукові дослідження щодо вирощування соняшника за технологією strip-till / Т.С. Чорна // Проблеми та перспективи сталого розвитку АПК: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції за результатами досліджень 2016 року (Мелітополь, 04-12 квітня); С. 106-107. – URL: <http://elar.tsatu.edu.ua/handle/123456789/9369>

3. Методичні рекомендації для пасічників: обласна спілка Дніпровський пасічник // За ред. Р. Смолова. – Дніпро, 2020. – 14 с. – URL: <https://girsivska-gromada.gov.ua/news/1588918524/>